

บทสรุป

การแปลหนังสือมีสองแบบคือ การแปลคำต่อคำ และการแปลเอาความ การแปลทั้งสองแบบนี้มีความสำคัญเท่า ๆ กัน และในปัจจุบันก็ใช้กันอยู่ทั่วไปทั้งสองแบบ ในสมัยก่อนการแปลภาษามาลี ที่นักเรียนมาดีรู้จักกันก็มีสองอย่างคือ การแปลโดยพยัญชนะและการแปลโดยอรรถ การแปลโดยพยัญชนะเป็นการแปลที่ถือ การรักษารูปคำ เช่น การแปลพระพุทธพจน์ การแปลโดยอรรถเป็นการแปลเอาความ มักใช้ในการแปลนิทานและชาดก

การแปลหนังสือสามก๊กฉบับไทยเป็นการแปลลอกความและเรียบเรียงตามสำนวนภาษาไทย ท่านผู้เรียบเรียงเป็นกวีเอก แดกฉานในภาษา สำนวนแปลสามก๊กนั้นจึงเป็นสำนวนไทยอย่างก็เยี่ยม และได้รับมติจากที่ประชุมกรรมการวรรณคดีสโมสรให้เป็น "ยอดแห่งความเรียงเรื่องนิทาน" ๑

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ สมเด็จพระยาพิชัยราชนาถ "คำอธิบายหนังสือพระราชนิพนธ์ สิบสองเกื่อน" (พระนคร: ศิลปบรรณาการ, ๒๕๐๓) หน้า ๖.